

۱

در آستانهٔ ۲سالگی دولت قرار داریم. دولت در این ۲سال راهی را پیموده و فراز و فرودهایی داشته است. دوست داشتیم به‌صورت تفصیلی قدری دربارهٔ این مسیر ۲ساله برای مخاطبان ما صحبت کنیم؛ در مورد نقاط ضعف و قوت، فرصت‌ها و چالش‌ها و هر آنچه به‌نظر تان باید دربارهٔ دولت، شعارها و وعده‌های آن گفته شود.

در این ۲سال رسانه‌ها کمک‌حال دولت بودند و از آنان سپاسگزاری می‌کنم. البته در ابتدای گفت‌وگو مایلیم شرایطی را که ای‌الله رئیس‌ی وارد کارزار انتخابات شد، مرور کنیم. به‌نظرم برای مخاطبان این گفت‌وگو یادآوری دوران گذشته که اتفاقا زمان زیادی هم از آن نگذشته، مفید باشد. متأسفانه ما عموماً حافظه کوتا‌مدت‌مان زود پاک می‌شود و یادآوری بر برخی موضوع‌ها خالی از فایده نیست. کشور در سال ۱۴۰۰ در شرایطی قرار داشت که یک دولت فرگیر با ایده مرکزی حل مشکلات از طریق مذاکره مستقیم با آمریکا، سسکاندار مدیریت اجرایی در کشور بود که با اصرار بر همان ایده مرکزی، کشور را ۸سال با خسارت شدید در حوزه‌های مختلف مواجه کرده بود؛ توروم به مرز ۲۰ درصد رسیده بود، جامعه به‌شدت تحت فشار قرار گرفته و به‌دلیل حجم مشکلات اقتصادی که فشار مستقیم آن بر معیشت مردم سرریز شده بود، همه شاخص‌های مرتبط با اعتماد عمومی دچار تنزل شده بود. حاکمیت دوگانه رسما در این دوره تقویت و جسارت بر برخی اعضای ارشد آن دولت در برابر حاکمیت مشهود بود. اختلاف و تشنج بین قوا هر گاهی ظرفیت‌های کشور را دچار چالش می‌کرد و بار روانی این ناملایمات در جامعه سرریز می‌شد. در حوزه فرهنگ، نوعی بی‌قیدی حاکم شده بود که مصادیقی از آن در اعمال سیاست‌های سسند ۲۰۲۰ و ولسگری فضای مجازی و… همه شاهد بودیم. در حوزه تولید، رشد اقتصادی نزدیک صفر و سرمایه‌گذاری عملاً تعطیل شده بود؛ حتی کشورهای غربی که دولت قبل همه تخم‌مرغ‌هایش را در سبد آنها گذاشته بود هم حاضر به نجات آن دولت نبودند. هر جا هم که می‌توانستند یک لگد به اندام دولت می‌زدند. مصادق بارز آن، پاره کردن برجام از سسوی آمریکا بود. نمونه خفت‌بار دیگری که می‌شود اشاره کرد، عدم‌سوختر سسانی به هوایبمای وزیر خارجه وقت در اروپا به بهانه تحریم بود. علاوه بر آن، دهها مورد تحریم چین مذاکره با غرب هم اتفاق دیگری بود که عزت ملی را مخدوش کرده بود. حال ممکن است برخی اصطلاحا لاف در غربی بزنند و با اینکه کارنامه ۸سال عملکر دشمنان در حوزه سیاست‌خارجی، سسند جلوی چشم همه قرار دارد، در کلاب‌هاوس برای خودشان و علاقه‌مندان شان ۷اساعت یک‌نفس دستاوردسازی کنند، اما این تلاش‌ها واقعیت صحنه را عوض نمی‌کند.

الان شما باز گشتید به دولت قبل و باز خوانی گذشته؟

بله. باید تاریخی که بر این کشور و مردم گذشته را یک‌بار دیگر باز خوانی کنیم. معتقدم واقعا چار د دوره قبیل از منظر نحوه حکمرانی در دانشگاه‌ها به‌عنوان «عبرت تاریخ» تدریس شود. به یاد بیاموریم دوره‌ای را که هر از گاهی مدیران ارشد دولت در سسلط رئیس‌جمهور یا وزیران، خود منشأ جریان‌سازی و تحریک آفرینی علیه بخش‌هایی از حاکمیت یا سایر قوا می‌شسند که به مرور کشور را دچار فرسایش و درگیری یک چالش زنده کرده بود. خوب است مخاطبان، این صحنه‌ها را در ذهن خود مرور کنند. صفحات روزنامه‌های وابسته هر روز یک مسله را تبدیل به حاشیه و بحران کرده و انرزی زیادی صرف خنثی‌سازی آن می‌شد. از طریق ابزار رسانه برای افکار عمومی اولویت‌سازی می‌کردند؛ به‌گونه‌ای که موضوعی مانند برجام را به‌عنوان نسخه شفابخش کشور و حل‌المسائل همه مشکلات مردم جا می‌زدند. به اعتراف برخی وزرای سابق، ارتباط رئیس دولت با وزرا قطع و به همان نسبت، ارتباط دولت با مردم نیز کم شده و انجام هم که قرار بود به مردم توجه شود، با نگاه از بالا به پایین بود که نمونه‌هایی از آن را در حضور در جمع کارگران با خودروی شاسی‌بلند شاهد بودیم. مسیر انقلاب از ریل اصلی در مسیر دچار انحراف و این اتفاق باعث دغدغه بسیاری از دلسوزان نسل به انقلاب و وفاداران به امام(ره) شده بود. اگر از بیانات رهبر معظم انقلاب در آن ایام تلخ اساله یک تحلیل محتوا سسود، محورهای مهمی از دغدغه‌ها و نگرانی‌های ایشان از مسیر حرکت کشور، مسسور انقلاب از ریل اصلی در مسیر دولت و این اتفاق باعث مسدودسازی مسسور انحرافات و دفاع از گفتمان انقلاب برافراشتن طرح تبیین را شخصی رهبر عالیقدرمان برعهده داشتند، دهه‌ای که فرصت‌ها یک به یک به تهدید تبدیل می‌شسند و ظرفیت انقلاب در حال فرسایش بود. یکی دیگر از اتفاقی‌های تلخ این دوران، تهدید غیر قابل انکار «نفوذ» بود که تقریباً در همه سسلطوح از سیاست، اقتصاد، محیط‌زیست و… با آن مواجه بودیم. مصادق‌های زیادی بساری آن وجود دارد؛ از فعال بودن جریان نفوذ در اطراف مسئولان ارشد و اثرگذاری بر تصمیم‌ها و اقدام‌ها گرفته تا نفوذ در سامانه حساسیتی مدیران دولتی. این اسال دقیقاً همان ایامی است که رهبر حکیم انقلاب فرمودند دهه ۹۰، دهه از دست رفته ایران است. در آن دوره چون دولت وقت خود را در نسبتی با غرب بر تعریف و وضعیت خود را از در چشمه قضاوت آنان از ناپاسی می‌کرد؛ لذا تقریباً با هر آنچه باعث عزت ملت بود، مخالفت و مقابله می‌شد.

می‌توانید بحث را مقایسه‌ای دنبال کنید؟

نوع رویکرد دولت وقت را در قیل پیشرفت‌های موشکی ایران ببینید و با وضعیت الان مقایسه کنید که رئیس‌جمهور خود در مراسم رونمایی از موشک هایبرسونیک شرکت می‌کند و دست دانشمندان این عرصه را که باعث افتخار و افتخار ایران بزرگ هستند، می‌بوسد. بی‌خاصیت شدن صنعت فضایی کشور در بخش دولتی در آن مقطع را ببینید و با وضعیت فعلی فضایی کشور که با اقتدار توان تصویربرداری از هر نقطه‌ای از جهان با فاصله یک متر را دارد، مقایسه کنید. قطع کامل ارتباط کشور با سایر ظرفیت‌های بین‌المللی، از جمله کشورهای همسایه و مسلمان و شرق آسیا را ببینید و با وضعیت ارتباطات امروز جمهوری اسلامی ایران با کشورهای منطقه مقایسه کنید. از دست رفتن ظرفیت هسته‌ای کشور را ببینید و با توان غنی‌سازی ۶۰ درصدی و بالاتر در صنعت هسته‌ای امروز مقایسه کنید. عدم‌استفاده از فرصت‌های ارتباطات راهبردی و ابز قدرت‌های جهانی چون روسیه و چین را ببینید و با ارتباطات راهبردی امروز با این دو کشور مقایسه کنید. البته در ارزیابی‌ها باید جانب انصاف را رعایت کرد؛ یعنی وقتی از مشکلات یک جریان می‌گویم باید محاسن آن‌را هم بگویم. اگر بخواهم برخی از محاسن آن دوران خسارت‌بار را بیان کنم، باید به تجربه‌اندوزی مردم از کارنامه یک جریان پر مدعا و بی‌کارنامه هم اشاره کنم؛ یعنی دوره‌ای فراهم شد که مردم با پوست و گوشت خود دقیقاً معنای برخی شعارهای فریبنده و بدون پشتوانه را درک کردند. جوانان تجربه خوبی از حاکمیت مدیریت خسته و پیر به‌دست آوردند، جامعه انقلابی تجربی دقیقی از ضدیت با انقلاب و شعارهای آن و انحراف از آرمان‌های امام(ره) کسب کرد، مردم معنای دقیق کلمه نفوذ را فهمیدند؛ اتفاقی که اگر می‌خواستید با ده‌ها یادداشت و سخنرانی آن را بیان کنید، مردم به چشم دیدند؛ یعنی به‌عبارتی حسن بزگ دولت قبل، این بود که به تجربه جمعی ملت اضافه کرد؛ یعنی اگر الان به کسی بگویم «نفوذ» یعنی چه؟ دقیقاً تلنای ذهنی پیدا می‌کند یا اگر به کسی بگویم معطل کردن ظرفیت‌های کشور یعنی چه؟ دقیقاً می‌تواند آن‌را با مثال برای شما بیان کند و چهره بعضی از اعضای دولت قبل جلوی دیدگان انسان در می‌رود.

سیاسی

دیدار جهانگیری با رئیس‌س دولت سسزدهم در نخستین روز تیرماه ۱۴۰۰

سپهر خلعی، رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت در گفت‌وگو با همشهری تشریح کرد:

ناگفته‌های یک جلسه تاریخی

جهانگیری: آقای رئیس‌ی در شرایط دشواری مسولیت اداره کشور را پذیرفتند

ژنرال‌های دولت روحانی به رئیسی چه گفتند؟

۴

برای این توصیف از دولت گذشته، مستنداتی هم در ذهن دارید؟

بله. حتماً. چه سندی مستندتر از بیان خود مسئولان وقت؟ مجموعه‌ای از اتفاق‌ها که مربوط به این نحوه از مدیریت کشور بود، باعث شد کشور عملاً فلج شود. این را من میان اما سپهر خلعی، رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت در این ایثات عراضم بخشی از اظهارات مسئولان ارشد دولت قبل را در نخستین جلسه هیأت دولت با ای‌الله رئیس‌ی عیناً می‌گویم تا همه بدانند ای‌الله رئیس‌ی دولت را دقیقاً در چه شرایطی تحویل گرفت و اظهارات مدیرانی که اسال ملت را با وعده مذاکره با آمریکا و رفع همه مشکلات در گرداب پل‌ها رها کردند، چه بود. البته امروز آنچه خود و لشکر رسانه‌ای وابسته به آنان در رسانه می‌گویند، خلاف این اظهارات است. به‌گونه‌ای دربارهٔ ۸سال دولت قبل صحبت می‌کنند که گویی در مورد دستاورد‌های دولت در یک سیاره دیگر صحبت می‌شود. به این جملات، خوب توجه کنید؛ این اظهارات مربوط به جلسه هیأت دولت در تاریخ چهارشنبه سوم مرداد ۱۴۰۰ است:

آقای جهانگیری در همان جلسه صریحاً می‌گوید: «واقعاً شرایط این کشور دشوار است. ما تقریباً کم‌سابقه‌ترین دوران ۴۰سال انقلاب را داشتیم. با اینکه ما خب جنگ تحمیلی را هم داشتیم و همه ما توی مسائل بودیم، توی شرایطی که به‌هر حال با فشار خارجی، آمریکایی‌ها و مسائل ما در منطقه، مسائل داخلی بسیار سخت شده بود. این شرایط کرونا، این شرایط خشکسالی، منابع کم‌شده که که کشیده، این هم شرایط دشوار بودجه، شرایط اقتصاد دشوار شده، هم شرایط اجتماعی و هم خارجی؛ بالاخره آقای رئیس‌ی در چنین شرایطی مسولیت‌اداره کشور را برعهده گرفته‌اند.»

■ باز م‌حسینی، وزیر وقت صمت می‌گوید: «در برق صنایع، ۵۰ درصد شب‌ها و ۳۰ درصد روزها برق هست. برخی فولادمان هم ۵۰درصد بعضی مواقع وصل است و بعضی مواقع قطع و الان تولیدمان کاهش داشته است.»
■ در ادامه اردکانیان، وزیر وقت نیرو می‌گویند: «جناب آقای رئیس‌ی در جریان باشند که با توجه به کاهش نسبی دما، خوشبختانه فعلاً امکان اینکه تولید برقی را افزایش بدهیم فراهم شده؛ منتها این افزایش مرتب نیست؛ یعنی ما حتی ۵۷۰درصد تا ۸۰درصد هم در بعضی مواقع قطعی داشتیم…»

۵

حالا اگر موافقت، باز گردیم به دولت سسزدهم؛ از عملکرد این دولت بگویید.

تاریخ را مرور کردم که اتفاقاً به همین جا برسم. مجموعه این مسائل باعث شد که مردم در ۲۸خردادماه ۱۴۰۰ با شرکت در انتخابات به تداوم این مسیر «نه» معنادار گفتند و ای‌الله رئیس‌ی که حالا بار بزرگی از مشکلات و دغدغه‌های مردم و جامعه‌مدین را به دوش گرفته بود، وارد چرخه مدیریت اجرایی کشور شد. در این مقطع مهم‌ترین و اولویت‌دارترین هدف، اصلاح مشکلات مردم بود. اما «دولت سرد» راه‌حل آن را در بازگشت به شعارهای انقلاب، سد کردن مسیر نفوذ، بازگرداندن

دستاوردسازی برای دولت‌های یازدهم و دوازدهم یکی از رویکردهایی است که در روزهای اخیر از سسوی برخی دولت‌مدان پیشین در دستورکار قرار گرفته است؛ رویکردی که با نادیده‌انگاشتن راهبردهای خسارت‌بار دولت گذشته، می‌شوسد کارنامه‌ای غیرواقعی از عملکرد خود ارائه دهد. در این میان اما سپهر خلعی، رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت در گفت‌وگو با همشهری با تشریح زوایای پنهانی از عملکرد خسارت‌بار دولت گذشته و شرایط دشوار کشور در مقطع آغاز به‌کار دولت سسزدهم، برای نخستین‌بار روایت‌هایی را از دولت‌مدان سابق بیان می‌کند که نشان‌دهنده اعتراف آنان به شرایط دشوار کشور در آن مقطع است. در ادامه گفت‌وگوی همشهری با خلعی را می‌خوانید.

جهانگیری مجدد در همان جلسه می‌گوید: «بزرگ‌ترین مشکل پیش روی ما، که قبلاً هم خدمت‌تان گزارش کردم، بحث انتقال نهاده‌ها و تدارک ورود آن به کشور است. درخصوص سایر کالاهای اساسی هم مشکل تأمین ارز را داریم. از این عمیلیون و ۲۲۸هزارتنی که در بندار وجود دارد و در اسکله‌ها و لنگرگاه‌ها ۹۸۴میلیون دلار یا نزدیک به یک‌میلیارد دلار، به ارز نیاز داریم. اینها کالاهایی است که ارز به آنها تخصیص داده نشده است.»

■ کوازی، وزیر وقت جهادکشورزی وزیران‌اعوان می‌داند: «برای گندم ۱،۲ میلیارد دلار و برای روغن ۱،۱میلیارد دلار نیاز داریم؛ علاوه بر ارزی که مربوط به نهاده‌های دامی است و اگر بخواهیم آن را ثابت نگه داریم، یک میلیارد دلار هم اینجا نیاز داریم.»

موارد زیادی از این دست اسناد در مذاکراتی که مدیران دولت قبل با شخص رئیس‌جمهور و بعضاً در جلسه‌های آفرینه داشتند، وجود دارد که واقعا الان به مصلحت نیست منتشر شود و همه حاکم‌ی از وضع وخیم اقتصاد کشور، ذخایر کالاهای اساسی، سیاست‌خارجی، وضعیت ارزی کشور، تورم، خشکسالی، وضعیت تأمین‌سپار کرونا و کشته‌های کرونایی و… بوده است که دقیقاً ناشی از نحوه

اداره کشور توسط یک جریان سیاسی در کشور و با وعده فریبنده حل مشکلات مردم از کانسل مذاکره با غرب بود؛ جریانی که در این ۴۰سال یش عمده‌ای از دوران مدیریت برت‌ر کان‌کشور را به اشکال مختلف و با شعارهای مختلف، اما مشابه برعهده داشتند؛ یک توهم مضه نه شجاعت اصلاح راهی را که اشتباه رفتند، داشتند و شجاعت اعتراف به اشتباه در برآوردهای خسارت‌آفرین برای زندگی یک ملت بزرگ را؛ یعنی ای‌الله رئیس‌ی در چنین شرایطی کشور را تحویل گرفت. به‌لحاظ اجتماعی جامعه در وضعیت بدی قرار داشت؛ از ناامیدی نسبت به کارآمدی دولت، فشار شدید اقتصادی در کنار سایه سنگین مرگ‌های کرونایی و تعطل دولت در حل مشکل، اوضاع به‌هم‌ریخته ارتباطات خارجی که حتی سرکای غربی دولت که ۸سال‌آنان را سرکار گذاشته بودند و ظرفیت‌های کشور را تحلیل برده بودند، حاضر نبودند قدمی برای خروج دولت از این بحران بردارند. جامعه انقلابی و جوانان دلداده انقلاب هم که در این اسال خون دل خورده بودند، نگران تداوم این وضعیت و فرسایش دستاورد‌های انقلابی بودند که قدم به قدم برای حفظ آن خون‌های مطهر تقدیم شده بود.

کشور در سال ۱۴۰۰ در شرایطی قرار داشت که یک دولت فرگیر با ایده مرکزی حل مشکلات از طریق مذاکره مستقیم با آمریکا، سکاندار مدیریت اجرایی در کشور بود که با اصرار بر همان ایده مرکزی، کشور را ۸سال با خسارت شدید در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی و بین‌المللی مواجه کرده بود

۶

جهت‌گیری سیاست‌خارجی دولت را تأیید می‌کنید؟

من که کارهای نیستم. این جهت‌گیری را رهبر معظم انقلاب تأیید فرمودند. همین چند هفته قبل فرمودند این توفیق‌ها در سیاست‌خارجی و سیاست همسایگی رهون تلاش‌های ای‌الله رئیس‌ی است (نقل به مضمون). خوب نتیجه آن را هم در این نزدیک اسال همه می‌بینند و می‌توانند قضاوت کنند کدام منطق زبان دنیا را بلد بود و کدام منطق توان دفاع از منافع ملت را داشت. البته یقیناً در حوزه مسائل اقتصادی با مشکلاتی مواجه هستیم که بخشی از آن ناشی از ضعف‌ها و کم‌کاری‌ها و بخشی از آن هم ناشی از فتنه‌اغتشاشات است که با هدف توقف کشور و مسدود کردن مسیر پیشرفت صورت گرفت که البته خسارتی که به کشور، اقتصاد و معیشت مردم وارد شده، به پاری خدا با کار مضاعف و تلاش شبانه‌روزی دولت حتماً باید جبران شود. الان همه می‌بینند که در حوزه مسائل خارجی، رویکرد راهبردی دولت قبل که هم‌طور مقابله‌تجدید‌پا را توسعه روابط خارجی باهدف رفع و خنثی‌سازی تحریم‌ها و مقابله با یکجانبه‌گرایی است از جمله آفریقا و همچنین آمریکای لاتین هم در دستور کار جدی است. در امتداد همین سیاست منطقه‌ای سررئس‌جمهور به سوریه انجام و پس از ۱۴سال سفر از ابعاد مختلف حائز اهمیت بوده‌اولاین سفر نشان داد بحمدلله با جانفشانی رزمندگان مقاومت، امنیت به سوریه بر گشته، ثانیاً زمینه تبادل‌اتفاقی اقتصادی با کشور سوریه در ابعاد مختلف ایجاد شده و ثالثاً محور مقاومت تجدید‌پا کرده و در منطقه نقش آفرینی بیشتری خواهد داشت که توان بالایی مقاومت در پاسخ دادن به تجاوزهای رژیم صهیونیستی در روزهای گذشته شاهد این مدعاست. ملاقات در سوریه در بالاترین سطح انجام شد و حائز دستاورد‌های سیاسی، امنیتی، اقتصادی و دفاعی بود. البته توافق‌های این سفر باید پیگیری شود. در ادامه رئیس‌جمهور برای توسعه‌روابط خارجی با آسیا به اندونزی سفر کرد و زمینه همکاری با ظرفیت‌های بزرگ جهان اسلام فراهم شد. سفر به ۳کشور آمریکای لاتین هم در همین چارچوب است؛ ضمن اینکه بسیاری از مشکلاتی که در دولت قبل بین همسایگان منطقه اتفاق افتاده بود، در مسیر اصلاح‌قرار گرفت. همه‌فهمیدند بر خلاف تبلیغات دنیا، فقط چند کشور در آمریکا و اروپا نیستند و جمهوری اسلامی همزمان با تلاش‌ها برای رفع تحریم تلاش خود برای خنثی‌سازی تحریم، پایان دادن به حاکمیت دلار در مناسبات اقتصادی و توسعه روابط با سایر واحدهای سیاسی را سرعت بخشیده است.

۷

درباره این مصادیق اگر مستند و موارد بیشتری هم دار ید، اشاره کنید.
یکی دیگر از توفیقات بزرگ سیاست‌خارجی در همین ایام، مجموعه اقدام‌های ترکیبی دولت‌سسزدهم برای آزادی دیپلمات‌عزیزمان آقای اسدی بود که غیرقانونی در دوره‌ای از دولت قبل و در آستانه سفر رئیس‌جمهور وقت به اتریش، در اروپا دستگیر شده بود و متأسفانه دولت قبل اقدام مؤثری برای آزادی ایشان انجام نداد. همزمان برخی پرونده‌های ایران و آژانس حل شد. برخی گروه‌گان‌های ما که در بند کشورهای خارجی بودند، سا‌ژنابیان و جاسوس‌های آنان تبادل شدند. بخشی از پول‌های بلوکه شده ما آزاد شد. هر کدام از این موارد دستاورد بزرگی در حوزه امنیتی و دیپلماسی است. آقای رئیس‌ی حقیقتاً طبق وعده‌ای که داده بود، عمل کرد. یک زمانی زبان‌بلد‌های دنیا اعتراض داشتند که چرا موقع مذاکرات، سپاه‌موشک‌آزمایش می‌کند، اما حالا در شرایطی که سفارت ایران همزمان در عربستان بازگشایی می‌شود، رئیس‌جمهور در مراسم شرکت می‌کند که موشک رونمایی شده می‌تواند در کمتر از ۲۰۰ثانیه به تل و یو و حیفا برسد؛ این یعنی وقتی اقتدار داشته باشی، دنیا هم مجبور است زبان‌شمارا یاد بگیرد.

۸

اغتشاشات بر شرایط عمومی دولت اثر داشت؟

بله. حتماً. کشور در دوره اغتشاشات دچار خسارت بزرگی شد. بعضی از این خسارت‌ها دلایل جبران نیسند؛ از جمله شهادت جمعی از بهترین فرزندان این ملت، از جمله شهید علی‌وردی و شهید عجمیان. چندبار حضرت آقاشاره فرمودند که دلیل این اغتشاشات طراحی دشمن برای ضربه‌زدن به مسیر پیشرفت کشور بود؛ یعنی اتاق‌های فکر دشمن محاسبه کردند که هر جا جریان انقلاب حاکم شود، کشور در مسیر پیشرفت قرار می‌گیرد و طبیعی‌است که وقتی مردم طعم شیرین پیشرفت را چشیدند، دیگر به جریان‌های بدلی، فریبکار و خسته‌اقبال‌نخواستند دلش‌پس با طراحی توطئه تلاش کنند مسیر پیشرفت کشور توسط جریان برآمده از انقلاب راسد کنند، ملت را دچار رنج و محنت کند. قرار گرفت که در نتیجه مجموعه‌ای از این تصمیم‌ها، می‌بینید که همه دیدند جریان غرب همه ظرفیت خود را به میدان آورد؛ از ارذل اجاره‌ای تا روسای کشور‌ها تا اپوایش سیاسی، هنری و اخلاقی تاریخی نهادهای بین‌المللی و… و با پشتیبانی آشکار رسانه‌های موجب‌گیر جشن براندازی گرفته بودند. تجمعات اجاره‌ای در آل‌مان، استرالیا، کانادا و برخی دیگر از طبیعی‌است که در مقابل چه اتفاقی افتاد؟ انسجام مردم و تجمعات پر شور برای دفاع از انقلاب، امام و رهبری. سال قبل، سسال پسرورزی مردم ایران بود. واقعا مردم در سراسر کشور دشمن را خسته و ناامید کردند. البته کشور به لحاظ موقعیت اقتصادی خسارت کرد. سرمایه‌گذاری‌ها در تعطل شد. قیمت ارز به‌دلیل همین توطئه‌ها از دست در رفت و نهایتاً فشار آن به مردم و به‌ویژه قشر ضعیف تحمیل شد. البته دولت با درک شرایط تلاش کرد اقدام‌های جبرانی داشته باشد؛ از جمله طرح افزایش اعتبار یارانه ۵دهکث‌پایین در قالب کالابرگ یا تلاش برای شکستن انحصار دولل در بازار خودرو و…»

۹

در سال‌های اخیر مردم با مشکلات زیادی در حوزه خودرو و مسکن مواجه بودند. دولت تبدیری برای برون‌رفت از این وضعیت دارد؟

خودرو هم داستان پرغصه‌ای است. دولت قبل باید سالی یک‌میلیون خودرو تحویل بازار می‌داد تا بازار متعادل شسود که نداد. براساس آخرین آمار، در سال ۱۴۰۰ حداکثر خودروی تحویلی به بازار حدود ۶۰۰هزار دستگاه بود که چون چند سال قبل هم بازار با کاهش تولید مواجه بود، عملاً خالیاجاد شده بود و کار افتاده بود دست دلان. از همان ابتدا دولت تلاش کرد با افزایش تیراژ خودرو، بازار را متعادل کند. براین اساس در سسال ۱۴۰۱ تیراژ خودرو به یک‌میلیون و ۴۰۰هزار دستگاه رسید. نکته مهم این بود که دولت قبل به بهانه تحریم مدعی بسود امکان افزایش تیراژ را نساند، اما در دولت مرمی این افزایش تیراژ محقق شد. هدف‌گذاری دولت برای سال ۱۴۰۲ یک تیراژ یک‌میلیون و ۷۰۰هزار تایی است؛ علاوه بر اینکه خارج کردن خودروهایی مناطق آزاد از محدوده سرزمینی و همچنین واردات خودروهایی خارجی هم در دستور کار قرار گرفت که در نتیجه مجموعه‌ای از این تصمیم‌ها، می‌بینید که بازار خودرو با شیب نزولی مواجه شده‌است. این یعنی گام بزرگ دولت به نفع مردم و البته به ضرر مافیای دلان. متأسفانه در حوزه مسکن هم با همین مشکل مواجهیم؛ یعنی بی‌عملی دولت در تأمین مسکن مردم در اسال دولت قبل و در نتیجه سرریز فشار تقاضا به بازار و افزایش قیمت‌ها که واقعا سرسام‌آور است و فشار زیادی به جوانان و به‌ویژه طبقات ضعیف و مستآجرا‌ها تحمیل می‌کند. در این زمینه هم چند اقدام همزمان در دستور کار است، اما از برنامه‌عقیم که باید با تلاش بیشتر وزارت مسکن جبران شود. واقعا وضعیت فعلی مسکن غصه بزرگی است که فقط با کار جهادی قابل حل است.